

**ZGODBA
O USPEHU****MATEJ PUC**

Predstavljaj si je, kako zmaguje v Wimbledonu

Ne deluje umetniško, le njegova pričeska morda. Visok, vitek in tako športen. Preveč je lahкотen in neobremenjen s svojim videzom. Igralec Matej Puc, star 24 let, zares ne more reči, da je otrok gledališča ali da je bil oder njegovo prvo igranje. Z dramsko igro se je prvič srečal v gimnaziji.

Stran / Page: 38

Doseg / Reach: 79.000

Država / Country: SLOVENIA

Površina prispevka / Size: 842 cm2

2 / 2

JE TO ČLOVEK?

Matej je stalni član Igralskega ansambla Mestnega gledališča ljubljanskega. Na fotografiji v predstavi Je to človek?

KABARET

Muzikal Kabaret je začel letošnjo sezono MGL-ja. Matej poje, pleše in igra vlogo Cliffa Bradshawa.

MENTORJI

Prva Matejeva mentorja na akademiji sta bila Boris Cavazza in Jožica Avbelj, pozneje še Sašo Jurcer in Dušan Mlakar.

RDEČA KAPICA

Matej v predstavi Rdeča kapica, v izvedbi Mini teatra. Z leve: Matej Puc, Asja Kahrmanovic in Andrej Murenc.

Začelo se je, ko so se morali dijaki mariborske gimnazije odločiti za obvezne izbirne vsebine. »Edina stvar, ki me je dejansko res zanimala, je bil dramski krožek. In tam sem začel spoznavati vse, povezano z gledališčem. Nastala je tudi fina družba, iz katere je tudi moj sošolec na režiji Uroš Nikolich. Tako sem se počasi začel zaljubljal v gledališče.«

Po spominu Matejevih staršev pa je fant ves čas kazal, da ima igralstvo v krvi.

»Sicer imam dve sestri, a sta obe precej starejši od mene, zato sem se veliko sam igral. Nisem se igral z igračami, ampak sem se raje preoblačil, delal sem si meče, vživel sem

se v različne vloge, najraje v princa. Pravzaprav pa o gledališču nisem vedel ničesar. Ko sem se vpisoval na fakulteto, sem na prvo mesto napisal FDV, AGRFT pa šele na tretje. Prišel sem na sprejemne izpite in bil sprejet. Morda tudi zaradi neobremenjenosti. Če ne bi bil sprejet, zagotovo ne bi šel še enkrat delat izpitov,« pravi Matej Puc, ki bo kmalu postal tudi zelo mlad očka in se svoje nove vloge že neskončno veseli.

Ko razmišlja, ali si je kot otrok bolj želel postati športnik ali igralec, vidi, da je tudi na športnem igrišču pravzaprav igral. »Kot otrok sem igral tenis. In v resnici sem na igrišču najbolj užival, ko sem si predstavljal,

kako igram in zmagujem v Wimbledonu. Imel sem svoj šov v glavi.«

STRESNI PRVI LETNIK

»Še zdaj ne vem natančno, kako deluje gledališče, ampak v prvem letniku pa prav zares nisem imel pojma. Zato je bilo prvo leto na akademiji zelo stresno, a v gledališče sem bil takrat že do konca zaljubljen. Prej sem se zaljubljal, potem sta zrasli ljubezen in nuja. Delal sem in se trudil in kmalu so začele prihajati ponudbe od zunaj,« pravi Matej, ki se je že v tretjem letniku preizkusil na ptujskem odru pa v Kranju in ljubljanski Drami. V Mestno gledališče ljubljansko so ga povabili v zadnjem letniku. Muzikal Kabaret je njegova četrta predstava v MGL-ju.

»Muzikal je zvrst, ki se redko pojavi pri nas. Zanimivo je, da je prav naš letnik pred dvema letoma delal ta muzikal. Jaz v Kabaretu ne plešem veliko, zapojem dve pesmi. Celotna ekipa je vse to vzela zares in se potrudila. Zanimiva izkušnja.«

RDEČA KAPICA

Matej je rad sprejel tudi vabilo Mini teatra za sodelovanje v predstavi Rdeča Kapica, ki jo je režiral Čeh Pavel Polak. Novi izzivi so vedno zanimivi.

»Zgodba govori o tem, kako se srečamo trije mladi in v omari najdemo lutke. Potem improvizirano igramo Rdečo kapico.«

Tako preprosto. Kot Matej. Visok, sproščen in skuštran. Igralec. _

Napisala: **TINA LUCU**